

ĐÓN ANH CHỊ HOA TRƯỜNG XUÂN TẠI NAM CALIFORNIA

Nguyễn Thiệp

Được tin anh chị Hoa Trường Xuân từ thủ đô ánh sáng Paris ghé thăm chơi nước Mỹ, và đang có mặt tại thành phố San Diego. Anh em AHCC vùng Little Sài Gòn hân hoan mời anh Xuân một bữa ăn họp mặt hàn huyên. Lần này dù anh chị Xuân rất ít thì giờ, bởi vì hãng hàng không hoãn chuyến bay 2 lần liên tiếp, với lý do kỹ thuật, làm anh chị mất toi hai ngày ngủ khách sạn tại phi trường. Bởi vậy, thời khoá biểu ghé San Diego phải thu hẹp lại. Tuy vậy, anh cũng nhận lời mời họp mặt chào mừng.

Từ San Diego lên Little Sài Gòn cũng mất hơn hai giờ lái xe. Xa lộ kẹt xe, nhưng anh chị cũng đến kịp lúc 12 giờ trưa như đã hẹn tại nhà hàng Sea Food Cove trên đường Bolsa.

Anh Xuân không muốn đông đảo, tiệc tùng rình rang, nên có dặn dò là “Ít ít, một bàn thôi nghe”. Nhờ anh Ái Văn kêu điện thoại anh em ngay đêm trước, nên buổi họp mặt cũng vừa đủ một bàn tròn 15 người. Có anh Đồng Sĩ Tụng, Hoàng Đình Khôi, anh chị Lý Đãi, anh Huỳnh Mộng Tuyên, anh chị Ái Văn, anh chị Nguyễn Thúc Minh và anh chị Nguyễn Thiệp.

Anh Lý Đãi và anh Hoa Trường Xuân là bạn học cùng lớp, hàn huyên thăm thiết, nhắc lại chuyện xưa. Anh Tuyên và anh Xuân trước năm 1975 làm chung tại Tổng Nha Kiến Thiết, hai người nhắc lại bạn bè cũ. Anh Nguyễn Thúc Minh cho anh Xuân biết đã thừa hưởng bộ sách quý Bê-tông cốt sắt của tác giả Guérin, khi đi mua sách cũ trên chợ trời. Bộ sách này, khó ai có được trong thời tiến mau tiến mạnh

lên Xã Hội Chủ Nghĩa. Có lẽ sau khi anh Xuân đi thoát rồi, người ta đem sách quý của anh ra bán ve chai. Anh Hoa Trường Xuân với Nguyễn Thiệp trước 1975 làm việc chung tại Tổng Cục Phát Triển Gia Cư, cùng đi tù tại Long Thành, khi tù về, cùng làm việc cho Công Ty Trường Sơn mấy tháng. Sau đó, cùng về Sở Xây Dựng, Viện Thiết Kế, tại Sài Gòn để chờ cơ hội chạy trốn Bác Đảng. Đầu năm 1979, anh Xuân và Thiệp gặp nhau tại trại tị nạn Pulau Bidong Mã Lai. Anh Xuân chọn đi định cư tại Pháp, vì anh đã đi du học Pháp từ năm 15 tuổi. Khi vợ chồng Nguyễn Thiệp đi du lịch Pháp, anh chị Xuân thuê giúp nhà, đón từ phi trường, chỉ dẫn, chở đi chơi khắp nơi và đi thăm mộ vua Hàm Nghi, mộ Nam Phương Hoàng Hậu, tận miền Nam nước Pháp, trong một làng hẻo lánh, rất khó tìm.

Trong bữa ăn, vài anh chị muốn đi thăm Paris, và sẽ nhờ anh Xuân dẫn đi thăm Công viên Bois de Boulogne. Anh Xuân nói là buổi chiều, trong công viên này rất kẹt xe, vì thiên hạ đi “thường ngoạn” đông đảo. Nghe nói ở đó, có nhiều “tiên nương” đứng sát lề đường, chờ xe đi qua, tốc váy lên, mà bên trong không mang quần lót, để “lộ cái khuôn vàng dưới đáy khe” như thơ Hàn Mặc Tử. Nhiều cô khác bên trong hoàn toàn không che đậy, chỉ khoác chiếc áo choàng chưa cài nút, và khi thấy đàn ông đi qua, thì xoè áo ra cho người ta thấy hết mọi sự trời cho.

Có người xác nhận, một lần đi qua Bois de Boulogne, thấy một thiếu nữ ngồi xổm, hai đầu gối ban ra hướng về du khách, váy vén cao,

bên trong không mặc gì hết. Vì mắt cận thị, ban đầu chưa biết chuyện gì, nên nheo mắt chăm chú nhìn xem “cái quần gì mà lạ thế?” Khi biết sự thực, thì giật thốt mình, vì có vợ và bạn vợ ngồi bên cạnh.

Buổi tiệc rôm rả ồn ào kéo dài cho đến hơn 3 giờ chiều mới tan.

Anh Chị Xuân về lại San Diego để sửa soạn đi San Jose và về Texas chơi thăm gia đình.

AH Hoàng Đình Khôi, AH Hoa Trường Xuân, AH Đông Sĩ Tụng, AH Nguyễn Thiệp, AH Huỳnh Mộng Tuyên, chị HTXuân, AH Ái Văn, chị Thiệp, AH Lý Đãi

AH Nguyễn Thiệp, AH Hoa Trường Xuân, AH Lý Đãi, AH Nguyễn Thúc Minh, AH Ái Văn và AH Huỳnh Mộng Tuyên